

«Գետակն Կապոյտ յոփոյ ուստեք, այսինքն յաւազանաձև խոր լճակէ, փոքուէ ելանէ»:

Լճակս որ Չուխուր-Չամ կը կոչուի, ունի 20 արտափար տարածութիւն, եզերքներն խոր չեն, իւր տարածութեան կէսը եղէզի բոյսն բռնած է, աստի կսկսի Կապուտայ ջրի փոքր ձիւղն, որ վերև տեսանք:

«Եւ ընկալեալ գատ ի վերոյ յիշեալ վտակէն և այլ վտակ, անցեալ ընդ Կաղզուան, թափի յԵրասխս Ագ-Բուլախ կոչէ զվտակս զայս օժանդակիչ»:

Արդէն վերը տեսանք, Կապուտայ ջուրն Աղբուլախի կողմից մի փոքր ջուր կընդունի, սակայն ոչ թէ Կաղզուան, այլ իրմէ 1 1/2 ժամ յարևելս եղած Վարդէհօր ջրին անգամ չը խառնուիր, ուր մնաց որ Կաղզուանայ վտակն, որ աւելի արևելք կընկնի:

Մենք ցարգ կը կարծէինք թէ մեր նախնիք իրենց տեղագրութեան մէջ շատ սխալած են, սակայն որպէս կը տեսնեմք մեր նոր տեղագրութիւն գրողներն աւելի սխալներ ունին քան մեր նախնիքը, արդէն քանի քանի անգամ «Մասիսի» և «Արևելքի» մէջ Ալաշկերտի, Գարա-Քիլիսէի և Ռչքիլիսէի վերայ գրուած սխալ տեղագրութիւններ տեսած եմ, որ կերևի գրողներն իբրև անուն ձգելու համար հրապարակ եկած են:

